

[Bjørn Westh]

res industripolitik i Industriministeriet. Her nedtoner man, her nedtrapper man, mens Energiministeriet arbejder med energiplaner. Hvor skal de decentrale kraftvarmeværker placeres? Hvilket brændsel skal de bruge? Hvordan støtter man vindmøllerne? Hvordan udvikler man nye kedler? – og meget mere. Det er helt rigtigt, at man tager det op i Energiministeriet, men det burde være koordineret i en større industripolitisk sammenhæng.

Det samme kan man sige om Miljøministeriet. Der er meget erhvervs politik i Genanvendelsesrådet og de ting, man foretager dér. Det er også helt rigtigt, det, man gør, men man er nødt til at gøre det dér, fordi man nedtoner i Industriministeriet.

Man kunne nævne mange andre områder, hvor der foregår en aktiv erhvervs politik – inden for Landbrugsministeriet, inden for Fiskeriministeriet, inden for Sundhedsministeriet. Det eneste sted, det ikke må foregå, er i Industriministeriet. Her skal ministeren tjene sine sporer ved at fjerne alle bevillinger. Vi har i hvert fald indtryk af, at det er det egentlige mål, og så vidt vi kan se, er det, fordi industriministeren ønsker og bevidst har valgt, at Fremskridtspartiet skal være baggrund for erhvervsfremmelovgivningen i Danmark. Fremskridtspartiet, der har stemt imod alt inden for erhvervsfremmelovgivning, siden partiet blev indvalgt i Folketinget i 1973, sidder nu på bukken og styrer industripolitikken. Vi tror ikke, det er gavnligt for klimaet i Danmark.

Da lovgivningen endvidere er udtryk for centraliseringer og ministerbemyndigelser, og da den behandling, vi har fået af industriministeren, ikke tyder på, at vi kan have særlig stor tillid til, at disse bemyndigelser bliver udnyttet på en positiv måde, er vi ikke meget for at give ministeren disse bemyndigelser, og vi vil derfor stemme imod loven.

Flemming Hansen (KF):

Det var ikke min mening at sige noget under dette punkt, men hr. Bjørn Wesths voldsomme provokationer kalder mig alligevel på talerstolen.

I den betænkning, der blev afgivet den 8. maj 1990, går Socialdemokratiet og hr. Bjørn Westh jo ind for at stemme for lov om erhvervsfremme. Hvad er forskellen mellem den betænkning og det resultat, vi har i dag? Jo, det, der er så

væsentligt for hr. Bjørn Westh, nemlig at få nogle regionale foranstaltninger føjet ind, er taget ud, fordi det i forvejen står i selve loven, og så kan hr. Bjørn Westh altså ikke stemme for den. Det er de eneste reelle ændringer, der er foretaget i forhold til betænkningssagens af 8. maj 1990, så det er altså en ejendommelig undskyldning for ikke at ville stemme for, at Fremskridtspartiet f.eks. gør det.

Når hr. Bjørn Westh har så travlt med, hvor forfærdeligt det er for Danmarks situation, og at det skulle være erhvervs livet, der ikke medvirker i tilstrækkelig grad, må jeg nok sige, at det er ejendommeligt, at vi har en af de største eksportstigninger overhovedet i EF. Jeg synes også, at det må ind i overvejelserne, også hos hr. Bjørn Westh, at regeringen i allerhøjeste grad har været med til at lette skattetrykket for erhvervs livet. Det vil med garanti medvirke til øgede investeringer i Danmarks erhvervs liv, også i de kommende år.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Hr. Flemming Hansen har ret i, at vore ændringsforslag egentlig ikke var så afgørende forskellige fra det, hr. Flemming Hansen siger at han ville gå ind for. Sagen var bare, at hvis vi kunne blive imødekommet, havde vi tiltro til, at vi kunne være med i samtaler om industripolitikken og udmøntningen af de bemyndigelser, der ligger i loven. Det var det, vi sagde.

Men regeringen havde på forhånd bundet sig til Fremskridtspartiet. Fremskridtspartiet meddelte i Erhvervsudvalget, at hvis regeringen ændrede så meget som et komma, ville Fremskridtspartiet springe fra sit forlig, og man kunne ikke stemme for selv fornuftige forslag fra anden side. Derfor sagde vi, at det var lakmusprøven på, om der kunne blive et samarbejde om industripolitikken – det gjorde vi tydeligt opmærksom på – og vi fik et nej, så det er den holdning, der ligger bag ministerens indstilling til vores ændringsforslag, der har været det afgørende.

I øvrigt vil jeg gøre hr. Flemming Hansen opmærksom på, at Danmark har tabt markedsandele.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):